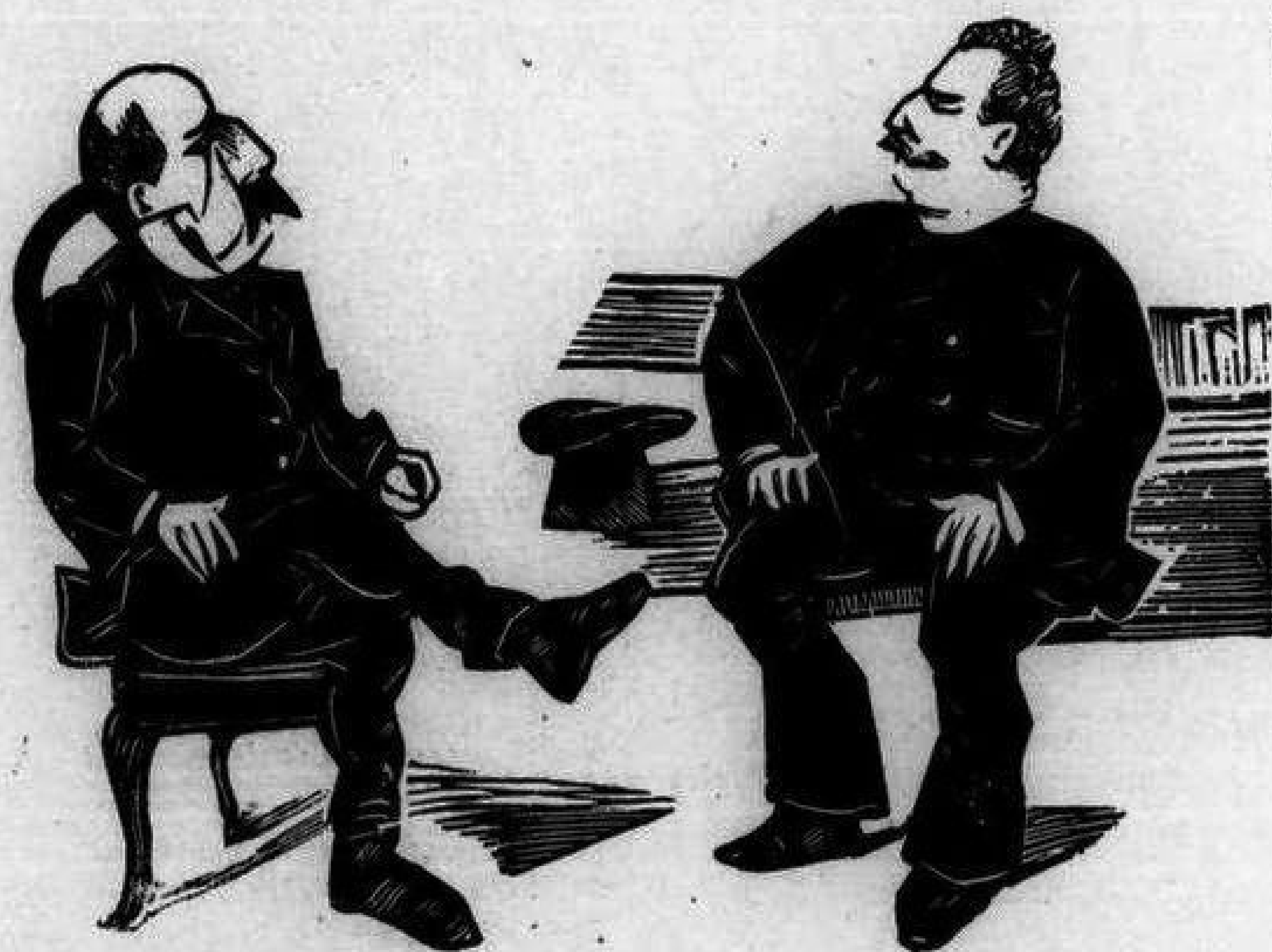

Διάλογος Κουταλιανοῦ
μετὰ Τρικούπη τοῦ κλεινοῦ.

- Τ.—Εἰν' ἀληθὲς πῶς φέρετε βάρη πολλὰ 'στους ὤμους,
 Què με αὐτὰ ἐλεύθερα βχδιζετε 'στους δρόμους ;
 Κ.—Βεβαίως, ἐξοχώτατε, σηκώνω τόσα βάρη,
 'Όσα εὔτε ἐλέφαντας δὲν εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ.
 Τ.—Què χάριν παραδείγματος, εἰπέτε μοι ὡς πόσα ;
 Κ.—Πῶς νὰ σὰς 'πῶ ! καὶ ἐκατὸ καντάρια καὶ διακόσια.
 Τ.—Μοῦ φαίνεται ὑπερβολή, què μάλιστα μεγάλη.
 Κ.—'Αφοῦ πετῶ μπόμπαις 'ψηλὰ ὡς εἶδος πορτοκάλι.
 Τ.—Què ἐπειτα ;
 Κ.— Καὶ ἐπειτα μιὰ ραβδό σιδερένια
 Λυγίζω εἰς τὸ μπράτσο μου σὰν νῆναι λαστιχένια.
 Τ.—Τίποτε ἄλλο ;
 Κ.— Νά, καὶ σὰς σηκώνω, κύρ Τρικούπη,
 Κι' ἐπάνω εἰς τὰ δάκτυλα σὰς παίζω σὰν κουνοῦπι.
 Τ.—Què δὲν μοῦ λέτε, quίρε Κουταλιανέ, μπορεῖτε
 'Επάνω εἰς τὴν ράχη σας εὐκόλως νὰ κρατῆτε
 'Εν, δύο, τρία, τέσσερα, πέντ' ἐξῆ ὑπουργεῖα ;
 Κ.—'Εσεῖς πόσα σηκώνετε ;
 Τ.— 'Εγὼ σηκώνω τρία.
 'Ός què τὰ οἰκονομικὰ ἡ ράχη μου σηκώνει.
 Κ.—Μπορεῖτε, ἐξοχώτατε, νὰ ρίξετε κανόνι ;
 Τ.—Βεβαίως ! què νὰ ἀκουσθῇ οὐ μόνον εἰς τὰς Μοῦσας,
 'Αλλὰ què εἰς τῆς Δύσεως μακρὰν τὰς πρωτευούσας.
 Κ.—'Αφοῦ λοιπὸν ἡ ράχη σας τόσα πολλὰ σηκώνει,
 Σὰς χαιρετῶ., καὶ καρτερῶ ν' ἀκούσω τὸ κανόνι...

Διάφορα κοινωνικὰ
πάρα πολὺ σημαντικὰ.

—Βαρὺς χειμῶνας 'πλάκωσε, βροχὴ κι' ἀνεμοζάλη,
 καὶ 'στῶν βουνῶν τῆς κορυφαῖς χιόνια προβάλλουν πάλι.
 Τρέχει καθεὶς 'στὸ σπῆτι του, τυλίγεται 'στὸ χράμι
 ὡσὰν τὸ φυλλοκάλαμο ποῦ τρέμει 'στὸ ποτάμι.
 Νομίζεις ὅτι ἔρχεται ψυχρὸς γεννάρης μῆνας...
 κι' αὐτὸ τὸ κλίμα 'χάλασε ἀκόμη 'στὰς 'Αθήνας !

—'Εν τούτοις εἰς ταῖς Τράχωναις συνήφθη μία μάχη
 καὶ πάλιν ἐδοξάσθησαν οἱ 'Ελληνες μονάχοι,
 καὶ πάλιν ἐπολέμησαν. με θάρρος καὶ με λύσαν
 κι' ἀπέδειξαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς πῶς 'Ελληνες δὲν ἦσαν.
 'Αν καὶ ἐκεῖνοι γνήσιοι τοῦ Περικλέους γόνου,
 ἐν τούτοις ἀπεράσισαν νὰ ὑποκύψουν μόνοι.

—Τώρα ποῦ ἦλθε à propos ἰδῶ περὶ ἀνδρείας,
 ὀλίγα θ' ἀναφέρωμε καὶ περὶ Παναγῆ...
 'Ελπίζω νὰ τὸν ἴδατε μεθ' ὑπερηφανείας,
 γιὰτὶ τὸν τρέφει πρὸ πολλοῦ τῆς 'Αττικῆς ἡ γῆ.
 Εἶναι αὐτὸς τὸ ζήτημα κι' ὁ ἥρωας τῆς ἡμέρας,
 πλὴν ἂν δὲν ἦτο ἥρωας, τότε θὰ ἦτο τέρας.

—Καὶ κάνει τόσα θαύματα καὶ τόσας φασαρίας,
 ὅπου κινεῖ σὲ θαυμασμὸν κυρίου καὶ κυρίας.
 'Εν τούτοις ποῦ ἀκούσθηκε καὶ 'στὰ παλὰ τὰ χρόνια
 νὰ ρίχνῃ ἄνθρωπος ποτὲ 'στὴ ράχη του κανόνια,